

Tételes válaszok a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Oktatási Államtitkársága által készített, „Valótlanságok és tények az új köznevelési törvénnyel kapcsolatban” című tájékoztató írásban szereplő állításokra

Készült a Hálózat a Tanszabadságért tagjainak észrevételei alapján 2011. novemberében

A NEFMI Oktatási Államtitkársága készített egy leírást, amely az általa az Országgyűlésnek benyújtott köznevelési törvénytervezetet ért bírálatokra válaszol. A „kritika kritikája” számos helyen valótlán tényeket állít, felszínes, alapvető szakmai pontatlanságok, önellentmondások jellemzik, és több pontján nem érdemi vitapontokat, hanem inszinuáló, személyeskedő megjegyzéseket tartalmaz.

A Hálózat a Tanszabadságért alapító tagjai az államtitkárság által írottakat nem hagyhatják szó nélkül. A „kritika kritikájának kritikájában” kitérünk az államtitkárság írásában szereplő pontokra, elemezzük az azokban foglaltakat, bemutatjuk, mely részein található az említett valótlanságok, felszínes megközelítések, szakmai tévedések, ellentmondások, és személyeskedések. Az írományt nem tartjuk méltónak Magyarország kormányához, kérjük a készítőit, hogy kérjenek bocsánatot a pedagógus társadalomtól annak színvonaláért, illetve az érintettektől az inszINUÁCIÓKÉRT.

Minden nap megjelentetünk egy további pontot az elemzésünkkel, sorban, az államtitkárság írása szerint. Három már megjelent, ezeket itt olvashatja: (1) (2) (3) **[Az (1) (2) és a (3) három link az előző három részre mutatva]**. Nézzük a negyedik pontot!

IV.

Az államtitkárság állítása:

„Nem igaz, hogy az új munkaidő-elszámolást már jövőre, a pedagógus életpályamodell elindítása nélkül bevezetik. Mint ahogyan az sem, hogy a kormány fizetésemelés nélkül többletmunkát vár a pedagógusoktól.

Az igazság:

Az új munkaidő-szabályozás együtt jár a 2013. szeptemberben bevezetésre kerülő életpályamoddellel, amely a jelenleginél már az induláskor legalább 50-70 százalékkal magasabb fizetést garantál a pedagógusoknak. Ez a jogalkotás teljes ideje alatt mindvégig így szerepelt. Minden ezzel ellentétes állítás tévedés vagy az igazság szándékos elferdítése.

Lásd a javaslat 95. § (3) bekezdését a hatályba léptetésről, továbbá a 65. § (2) bekezdését az illetményalapról és a 7-8. számú mellékletet az új bértábláról és a pótlékokról.”

A válaszuk:

Az életpályamodell nem szerepel kidolgozott formában a tervezetben, tehát nem biztosít semmit. Továbbá felmerül a kérdés, hogy miből lesz 2013-ra 50-70 %-kal magasabb garantált bér a 0,5 %-os GDP-növekedés mellett?

A kritika, amelyet az államtitkárság cáfol, számunkra eddig ismeretlen volt, úgy látjuk, nem szakértői körből érkezett. Az oktatás teljes költségvetési támogatásának, így többek között a pedagógus életpályamodell bevezetése költségeinek kérdése nem a köznevelési, hanem az éves költségvetési törvények tárgyalásakor vetődik fel. Szűken vett szakmai szempontunkból, ha e polémia keretei között kizárólag a köznevelési törvény a téma, a

felvetésnek nincs különösebb relevanciája. Ha azonban kilépünk ebből a keretből, és általában vett oktatáspolitikai kérdésekkel foglalkozunk, s így többek között az oktatásnak a GDP-ből való részesedéséről van szó, akkor magunk egyetértünk azzal a törekvéssel, hogy Magyarországon nőjön az oktatásra fordított GDP-hányad. Ugyanakkor azt is megfogalmazzuk elérendő célként, hogy az oktatásnak alkalmassá kell válnia arra, hogy a megnövekedett forrásokat a társadalom valóban a jövőbe való befektetésként értékelje. Ehhez az oktatás mai és jövőbeli társadalmi igényeknek való megfelelését ígérő, szakmailag megalapozott és hihető oktatáspolitikai koncepcióra van szükség. A jelenleg hatalmon lévő kormány meggyőződésünk szerint ilyennel nem rendelkezik. A törvényjavaslathoz készített koncepció nem tölti be ezt a szerepet, sem funkciójában, sem tartalmában. Vagyis amikor a kritikusok azt a félelmüket fogalmazzák meg, hogy a pedagógus életpályamodellhez szükséges források jövőbeli rendelkezésre állása erősen kétséges, akkor nem pusztán a magyar gazdaság mai állapotának józan értékeléséről van szó, hanem arról is, hogy a kritikusok jó része kétségesnek tartja, hogy mai állapotában az oktatásba a magyar társadalomnak érdemes befektetnie. Nyilván át kell alakítani ezt az oktatást, nyilván szükség van megalapozott oktatáspolitikai koncepcióra, de a kritikusok szerint ennek iránya csakis a megismerttel, a kormány által képviselttel ellentétes irányú lehet.